

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Budapest a rádióváros

Forrás:

A Nép

3m
(Hely)

1924. 6. 25.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

621.396

Hely

Idő

"1924"

Személy

Budapest, a rádióváros

Tükörcserepek a rádiólázban szenvedő jövő Budapestről Mórička rádiónyavalyába esik — A makrancos broadcasting — Rádióverki Angyal földön — Elcsipeit rádiótolvaj Kuna P. András rádióbeszámolója — Rádiósport 1927-ből

név — A NEP tudósítójától —

A fantázia dusan termő mezején minden szabad. El szabad kalandozunk előre három évvel tükörcserepeket hozni. Hogyan is lesz majd akkor, amikor a siró pólyásbaba füllébe is rádió fog bölcsődalt recsegni? Induljunk el körülmézni Budapestet.

...A körüti Rádió Koncert-Ternek erdítő plakátjai csak gyér hallgatóságot vonzanak a minden időben hallható koncertekre. A teremben hatalmas erősítőn keresztül törnek elő a rádió-hangok a félig telt terem közönségének szórakoztatására. A falgörbével jellegzetes publikum tiszórái-csámcsogása, folytonmozgása megzavarja a hangversenyt. Távozunk a nem nekünk való légkörből. Az ajtó mellett egy kis borzas példány átkellen sírásba kezd. Mórička szeretné látni a hegedűművészt is, nincs kibékielve a nagy tölcserrel, amely szerinte papája szájához hasonlít. Mórička csökönyös, rangatózik a sírától. A közönség mozgolódik a dupla hangverseny miatt. Mi menekülünk...

A napilapok rendszeres közlik a Rádió-Hirmondó, a Rádió-Koncert műsorait, a periódusokat (hallgatási időpont) és a használt hullámhosszt. Most 10 óra 40 perc délelőtt. Programm szerint 10 óra 45 perckor kezdődik az operaház zenekarának hangversenye „Szókratész a szerályból” c. opera betéteiből. Egy kis „koncert-üzlet”-be kíváncsiskodunk. Kis asztalok a fal mellett és egy nagyobb kerek asztal a

helység közepén, melyen a broadcasting 10 dupla fejhallgatóval van felszerelve. A többi csak kettő-kettő hallgatóval. Lefizetjük az aránylag csekély összeget a hallgatásért és a két kagylót füllünkre tapasztjuk. Semmi nesz. Rázzuk a broadcastingot, majd hogy a falhoz repül. Semmi zaj, holott a többin már hallják a hangversenyt. A „tuli” hozzánk rohan, dühöng, mi is dühöngünk. Csödöt mondott a broadcasting. Mire a másikhoz jutunk a 10 perces hangversenynek csak a felét hallhatjuk már.

— Megbolondul néha, alig győzőm a szerelőt hozatni ezekhez a dögök-höz. — mutat a broadcastingokra.

Két perc múlva a Hirmondó hallatja a legújabb újsághireket, a Távirati Irodából. Egy fiatalember a kondenzátor gombjával játszik a hullámhosszak beállításával, nem tudja az eredetire visszaállítani. Nem hall semmit, pedig érdekes dolgok hallhatók: Az orosz cár amnesztiát készül adni a volt népbiztosoknak. — II. Árpád magyar király visszatért Rómából, hol Mussolini nagyherceget látogatta meg. — Szomori Weisz Emil legújabb hangrihmikájú elnemesítő-nyét elmosta a közönség felzudulása a tegnapi esti premieren — stb.

Kimegyünk a bedrótzott tetejű házak tömegeiből a perifériákra, megyünk Angyal földre. A villamos még nem drótnélküli, a zöröghez, recsegéséhez nem kell broadcasting, fogcsikor-

gatóan élvezetes anélkül is. Te jó Isten! Csak a villamos javulna. A házak tetején arra is van egy-egy automata. Itt is virázkik a rádió-ipar és dul a láz. Nem látunk koncert-termeket, csupán egy mozi rendezett be holmi ilyenfélét. Az utca legújabb csodája a rádió-verkli, mely nem egyéb egy kis kézi kocsihoz szerelt erősítő broadcasting-nál, ami felett egy-két méteres antenna éktelenkedik. A keretes antenna nem szuperál ilyen alacsonyban.

Gazdájának van gondja a koncert- periódusokra, mert erősen vizsgál egy programot és mezegeti ördögét. Még

érkezik a következő koncert. Megszólal a masina. A gyerekek szájátva csudálják a négykerektű „gramofont”. A másik verki lomtárba került; ez kintőn működik s mindig friss darabot hallat. Ugy halljuk szép számmal úzik a nép illetén való szórakoztatását, kísérve mindig tényezőzással a végén. Egy ilyen alkalmatosságot csudálunk meg, mikor két férfi lép a rádió-verklishöz. A Rádió Rendőrség detektívjei. Kérik az előfizetést bizonyító igazolványt és az utcai engedélyt. Kiderül, hogy az utcai engedély régebből meg van, ellenben a Koncert- és Rádió-Hirmondó előfizetéseket elfelejtette megújítani már 2 hónap óta. Notórius rádióhullám-tolvaj. Az antennát mindjárt leszereltetik, az ipse masinájával együtt a rendőrségre kerül. Ingyen nem fog a levegőből megélni. Miből élnek meg akkor azok, akik a levegőbe beszélnek? De millen idők, millen idők!

A rádió-detektíveknek igen sok dolguk akad. Kerületenként egy-egy csoport működik, akik minden ház minden lakásába tesznek egy-egy hivatlan és váratlan vizitet havonta titkos állomás felkutatása irányában. Még így sem jutnak megfelelő eredményre,

mert a Corpus delictit igen könnyű eltüntetni és sok belőlük az idegen, ami kikerülte a lebélyegzést s nyilvántartást.

Az utca képen nem sokat változtatott a Rádió-Telefon. Oles plakátok. Jó és rossz rádió-vecsek reklámnak. Egy fél-tucat rádió-folyóirat és újság. N. C. R. Bankok és nagyobb üzletek komplikált felfevő-állomásokat tartanak, hogy a gazdasági hírszolgálatot felvehessék.

Elnézünk a képviselőház rádió-termebe. A nagy alkalmatossággal felszerelt teremben honatyáink tucatjával szórakozhatnak a rádióval. Van egy feladókészülék is, mely Csepellel van összekötve. Alkalmos időben, jelzésre, bekapcsolják központi áramfejlesztőbe és továbbító antennába, majd valamelyik honatyja — most éppen Kuna P. András — odaáll a tölcserhez és elmondja szokásos heti beszámolóját — Kisbüngözdnek. Odahaza talán csak a gyerekek hallgatják ilyenkor és a kisbíró. Az előadói emelvényen is van egy feladó, amibe, ha nagyobb beszédek hangzanak, kapcsolnak áramot, hogy szerzte az országban hallják. Külön hullámhosszra van beállítva.

Az interurbán beszélgetések dróton folynak. A rádió-sürgőnyt a posta kezeli. Ennek is különböző a hullámhossza minden város részére, ezért mindenütt állandó a permanencia a postán. Kezd az egész élet drótnélkülivé válni, csak a régi zaplatyok, a jó földvidéki atyafiak maradnak drótosok és tótok. Mit is csinálhaina egy drótnélküli drótos tót? Újabbban házi antennákat javítanak, drótoznak újra, mert olesőbbak, mint a szerelők és hát értenek ahhoz is. Halad a világ. A Csonka-ország 5 nagy állomással dolgozik. Legnagyobb a budapesti, utána Székesfehérvár, Debrecen, Szeged, Szombathely. Ha valaki 1924-ben ment el tőlünk, s most visszatért, nagy változást ta-

lál a magyar életen. A rádió! És még most is gyermekkorát éli nálunk. Amerikában már a Marssal beszélnek. (Azok sajnos nem akarnak vissza-
szólni: A szerk.)...

...Eddig tart a fantázia rádió-
riportja. Kiderülhet azonban, hogy
nem is volt fantázia. Csak ki kell
várni. Eljön az idő majd, amikor rá-
Diogenesi lámpával keressük magunk
között azt, akinek nem lesz legalább
is egy egyszerű broadcastingja. Addig
— Legyünk Pato Pálok.